

Verliefd op leeftijd

Sommige mensen zijn het geloof toegedaan dat vroeger alles beter was. Het is een variant op het gras aan de overkant, dat groener lijkt, maar het meestal bij nadere beschouwing niet is.

Als er iets van vroeger enorm wordt opgehemeld, dan zijn het verliefdheden. Onbeduidende klasgenoten krijgen in de herinnering soms mythische proporties, zonder dat er enige objectivering aan te pas komt. Vermoedelijk komt deze overwaardering van de kalverliefdes door de heftigheid van de emoties waarmee de eerste verliefdheden gepaard gingen. Niet de persoon die aanleiding was voor de vlinders in de buik maakte de meeste indruk, het waren de vlinders zelf.

Hoe selectief ons geheugen is, merk je ook aan de geringe aandacht op latere leeftijd voor de eerste liefdesrelaties die sneuvelen in ons leven: we hebben er geen belang bij om het gevoel nog eens te beleven dat optrad toen we voor het eerst werden gedumpt, ergens toen we 15 of 16 waren. Een van de grote voordelen van het ouder worden is dat we veel gevoelens steeds eerder en gemakkelijker gaan herkennen op basis van onze levenservaring. We weten dat de soep niet zo heet wordt gegeten als ze wordt opgediend, en dat heftige boosheid en groot verdriet na verloop van tijd meestal vanzelf verdwijnen. Wat we wel vaak verliezen, met het grijs worden van ons haar, is het vermogen zo blij te zijn als een klein kind. Of zo verliefd als een puber. Dat kun je jammer vinden, maar de vraag is of het eigenlijk wel zo leuk is,

al die primitieve gevoelens. Verliefdheid gaat vaak gepaard met een gestoord oordeels- en kritiekvermogen, zoals het in de psychologie heet. Opzichtige tekortkomingen van het liefdesobject worden volledig over het hoofd gezien en matige talenten lijken geniale eigenschappen als je jong en hevig verliefd bent.

Het vermogen om lief te hebben; je wordt er met de jaren steeds beter in.

Is het eigenlijk niet veel leuker, en ook verstandiger, om er de tijd voor te nemen om verliefd te worden? Om niet de heftigheid na te jagen, maar de geleidelijke verdieping? Om niet te zoeken naar de lust, maar naar de verbinding?

Er is geen enkel bewijs dat het vermogen om lief te hebben afneemt naarmate je ouder wordt. Sterker nog: waarschijnlijk worden we er met al onze levenservaring steeds beter in. Dan zou op

je 60ste spontaan ontroerd raken door een nieuwe persoon in je leven weleens meer betekenis kunnen hebben dan de vele hormonale oprispingen in de puberteit. In de liefde draait alles om gevoel, ongeacht de leeftijd die je hebt. Ook al is dat gevoel op oudere leeftijd misschien minder overweldigend, dat wil niet zeggen dat het geen grootse betekenis kan hebben. Drie weken smoorverliefd op je 15de of drie maanden een beetje ontregeld door een leeftijdgenoot op je 60ste? Ik kies voor het laatste! ■

Foto: Hadevych Veys | Styling en visagie: Borka Florentinus

BRAM BAKKER
F